

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatvs De Regimine Ecclesiae Episcopalis In Octo
Libros Distribvtvs**

Antonelli, Giovanni Carlo

Velitris, 1650

§. II. Quis sit iudex competens in legatis pijs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11401

transeat ad aliam ecclesiam? negatiū respondet Bart. in l. 1. n. 6. ff. de pen. leg. Ricc. in Prax. for. eccl. p. 3. ref. 368. vbi etiam notat, quod si Prælatus est negligens in admplendis oneribus à testatore impositis, requiritur protestatio capituli contra Prælatum, alias omnes delinquerent.

S. II.

Quis sit Index competens in legatis pijs.

15 E Piscopum, seu Iudicem ecclesiasticum esse competentem in legatis pijs etiam contra laicos, constat ex cap. nos quidem c. si heredes cap. tua nobis de Testam. Cōc. Trid. eff. 22. de ref. cap. 8. Ant. de Butr. in cap. relatum 1. n. 6 de testā. cum alijs, quos curvulat Tiraq. de Priuil. pīx cause priuil. 149. surd. de alim. tit. 8. priuil. 9. n. 4. Conar. in d. cap. relatum 1. n. 13. & non solum

16 est index competens, sed etiam exequitor omnium piarum dispositionium tam defunctorum, quam viventium, vbi nullus alias fuerit nominatus exequitor clem. vn. de Testam. S. si quis autem pro redemptione captiuorum Auth. de eccl. tit. Ricc. in collect. decif. 451. p. 2. etiam si testator prohibuerit, ne Episcopus se intromittat d. t. tua nobis de Testam. nisi testator ultra prohibitionē huiusmodi addiderit, quod si Episcopus in eius legatis se ingerat, tunc, & eo casu legata habeantur ac si non essent relicta: hoc enim casu non poterit Episcopus manus apponere, vt

dicunt Doctores apud Vulp. in Prax. indic. cap. 10. n. 11.

Verum si testator exequatores sue voluntatis nominauerit, ad ipsos spectat exequi voluntate in ipsius testatoris iuxta in nulli, ibi, & si quidem testator designauerit C. de Episc. & Cler. nisi exequatores huiusmodi negligenter se gerat, quia tunc Episcopus exequitur Garc. de benefic. p. 1. cap. 2. n. 98. que refert Diana par. 1. tr. 2. ref. 8. & vbi id limitat, quando in casu negligentię fundator, seu testator alios exequatores substituit, tunc enim, inquit, excluditur Episcopus, donec substituti constituantur in negligencia.

17 Potest tamen Episcopus tales exequatores siue laicos, siue religiosos, & alios exemptos cogere ad reddendam rationem de testamentorum exequitionibus, quas gesserunt, & si circa id deliquerint, eos punire non obstante priuilegio exemptionis d. clem. vn. de Testam. Leo in Thess. for. eccl. par. 2. c. vlt. Ciarlin. controversi. forensi. 1. cap. 21. quos refert, & sequitur Diana par. 7. tr. 6. ref. 3. & Ricc. in collect. dec. 451. par. 2. & dec. 503. par. 3. & in Prax. for. eccl. p. 4 ref. 379. vbi refert Sac. Cong. declarationem.

18 Hac etiam cura incumbit Episcopo, etiam si legata pia non fuit cap. indicante, & cap. Ioannes de Testam. c. ultima voluntate 13. q. 2. Host. in d. c. Ioannes n. 2. & 3. Abb. in rtpet. c. cum esses n. 33. de testam. Syl. in ver. testamentum 1. n. 8. Ricc. in Collect. dec. 451. p. 2. & alij apud Genuens. in Prax. Archiep. cap. 69. n. 23. & hanc esse communem opinionem

*im dicit Bonacin. de contract. dis. p.
3.. q. 17. pun. 8. f. 10. & ratio est.
tum quia defuncti inter miserabili-
les personas numerantur, cum sint
destituti omnia auxilio arg. c. 2. dist.
87. quarum causas certum est spe-
ctare ad iudicem ecclesiasticum.
cap. super quibusdam de verb. sign.
tum quia piu satis est exequi vo-
luntates defunctorum l. vel. negare
ff. que. testam. aper. Genuens. loco cit.
tum etiam quia cu hæres, seu ex-
equitor, qui non adimpler voluntate
defuncti, peccet mortaliter
secundum negligentia qualitatē
ut dic. Nau. in Man. cap. 25. n. 65.
& alij. ideo ratione peccati effici
tur laicus de foro Episcopi iuxta
e. nouit de Iudic. ita Barbos. de offic.
& pot. Episc. par. 3. all. 82. num. 16.
& 17.*

*19 Hæredibus autem, seu ex-
equitoribus a iure annus præfigi-
tur ad soluendum legata, siue pia,
siue prophana, vbi nullum tempus
a testatore præfixum fuerit d. l. nul-
li C. de Episc. & Cler. Auth. hoc am-
plius C. de fideicom. cap. nos quidē
de Testam. & notat etiam Genuens.
loco cit. n. 25. annus vero huiusmo-
odi non aliter currere incipiet, ni-
si post vnicam saltem monitionem
a Iudice personaliter faciendam,
ut colligitur ex d. cap. nos quidē.
ibi, ut eam commoneas, & d. cap. tua
nobis ibi monitione præmissa de
Testam. quamuis possit Episcopus,
præsertim ex iusta causa, huiusmo-
di annum restringere tam in lega-
tis pijs, quam in prophanis Abb.
in d. c. nos quidē n. 11. & ibi Couar.
n. 5. & alij apud Barbos. d. all. 82. nu.
22. & 24. vbi dicit, quod in tali*

casu præmitti debet bina monitione
quod præcipue locum habet, quā
do hæres, seu exequitor copiam
habet rei legatae, tunc enim te-
netur absque mora eamdem præ-
stare l. cum res legata. & l. si domus
f. in pecunia ff. de leg. 1.

*22 Transacto anno, siue alio bre-
uiori tempore ab Episcopo præfigi-
endo ad eundem Episcopū de-
voluitius exequendi non solum
in legatis pijs, sed etiam in alijs
non pijs d. cap. nos quidē de Testam.
d. l. nulli C. de Episc. & Cler.
authen. hoc amplius C. de fideicom.
Host. in d. cap. Ioannes nu. 2. & 3.
Abb. in repet. d. cap. cum esses nu. 33.
de Testam. Genuens. loco cit. Dian. p.
3. tract. 1. ref. 21. Vulp. d. c. 10. n. 10.*

*23 vbi etiam dicit, quod Episcopus
coram suo Vicario potest petere,
se immitti in possessionē bonorū,
si ecclesia, vel pauperes sint insti-
tuti hæredes per doctrinam Baldi
in l. si quis C. de Episc. & Cler. quod
24 procedit etiam si hæres, aut ex-
equitor testamenti non potuerit
exequi intra annum, quia illud
tempus non fuit præfixum in odiū
hæredis, siue exequitoris, sed po-
tius in fauorem defuncti, nè diu
eius voluntas differatur ut ex d. c.
nos quidē & d. l. nulli colligit Sylu.
in ver. testamentum 2. nu. 8. hoc ta-
men locum habet in legatis alime-
torum, aut ad pias cauas, que ob
impedimentum retardari non de-
bent Tiraq. de Privil. piæ cauæ. pri-
vil. 97. & alij apud Barbos. loco. cit.
n. 23. in alijs vero tempus a iure,
vel ab homine præsinitum non
currit legitimè impedito ex reg. l.
1. in fin. C. de Annal. except.*

25 No-

²⁵ Notandum est etiam quod Episcopus non succedit in exequitione post annum, si testator prouidit exequitoribus de longiori tempore, ut d. Kirchou. relat. in Syntag. opin. com. tit. de Testam. exequut. c. 1. vers. Episcopus.

Quamvis autem exequitio legatorum prophorum tam ad iudicem ecclesiasticum, quam secularem spectet, ut pluribus auctoritatibus, & Rota decisionibus probat ²⁶ Barbos. d. all. 82. n. 2. secundum tamen est in legatis piis, quorum exequitio iudici ecclesiastico tantummodo competit, ut constat ex s. si quis autem pro redemptione captiuorum auth. de eccl. tit. cap. tua nobis de Testam. Conc. Trid. sess. 22. de ref. c. 3. ferr. q. q. mor. p. 1. q. 73. n. 12. & 13. & communem dicit Bonac. tract. de contract. d. disp. 3. q. 17. pun. 8. S. 10. Dian. par. 4. tract. 1. ref. 99. & haec videtur verior sententia, quicquid in contrarium dicat Couar. in d. cap. nos quidem n. 8. Gutier. tract. lib. 1. q. 44. n. 3. & alij, quos refert & sequitur Barbos. d. all. 82. n. 17. vers. que quidem, ubi resoluti, huiusmodi causas esse mixti fori.

S. II.

Quot testes sufficient in testamento ad piis causas.

Non mediocris est inter DD. controuersia circa huiusmodi testamenta ad piis causas, an videlicet requiratur ultra duos testes præsentia Parochi, siue sufficient duo tantum testes, & idem videndum nobis est, in quibus ter-

minis procedant cap. cum esses, & cap. relatum 1. de Testam. vt inde priuilegia pijs causis concessa facilius intelligamus.

²⁷ Et omissis varijs Doctorū opinionibus, quas enumerant glos. Abb. Io. de Imol. in d. cap. cum esses, mihi semper placuit sententia Guil. Nasōnis, quem refert, & sequitur Io. de Imol. in d. c. cum esses n. 11. ubi etiā Abb. n. 6. & 7. & ibidem Io. Andr. n. 2. de Testam. Speculat. lib. 2. tit. de instrum. edition. S. compendiose n. 11. videlicet, quod per ius canonicum duo testes cū Parocho, vel si non interueniat Parochus, duo alij testes ultra supradictos, qui interueniāt loco Parochi, sufficient in testamentis communibus etiam ad non piis causas per tex. in d. cap. cum esses; in testamentis vero ad piis causas duo tantum testes sufficient sine Presbitero per cap. relatum 1. eod. tit. de Testam. hanc autem sententiam esse magis communem dicunt Corn. conf. 261. n. 30. in fin. & n. 31. vol. 4. Clar. in S. testamentum q. 57. n. 1. & 3. ubi etiam dicit, quod hanc opinionem consuetudo approbat ubique locorum, & hanc esse receptissimam, & communem testatur Couar. in d. c. cū esses n. 12. & 13. & in d. c. relatum 1. in princip. & ibidem Barbos. Valasc. deais. 74. n. 4. 5. & 10. Marcellus Vulp. in prax. for. eccl. c. 10. n. 12. Kirchou. relat. in syntag. opin. com. tit. de Testam. cap. 24. in fin. & alij.

²⁸ Pari lege sancitum est in Regnibus Hispaniarum, testamentum coram tribus testibus, & notario confici posse, ut trad. Couar. d. cap.

L. cum

